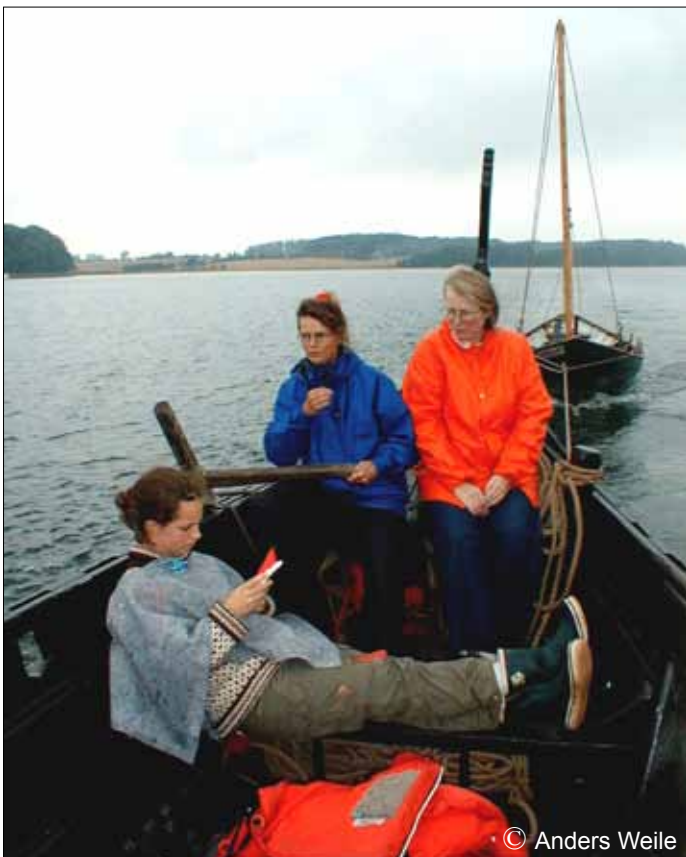

Dagbog fra Slesvigturen

Turen blev en stor oplevelse for deltagerne på alle måder. Vi blev godt modtaget, hyggede os sammen, fik sejlet og delte den gode atmosfære med de øvrige deltagere. En tak til organisatorerne fra Slesvig - det var en stor opgave og selv om ikke alt klappede lige efter planen fik vi en god tur og håber at kunne deltage igen om 2 år.

Starten Torsdag mellem kl. 09.00 og 09.30 mødtes vi på Slotsalle og fik morgenkaffe og rundstykker. Iben der skulle have været mødt havde ingen hørt noget fra - hun havde været umulig at få kontakt med. Katrine J. havde håbet på at få et par stykker mere med og Arne kunne først komme dagen efter. Vi var derfor en ret begrænset besætning. Efter morgenkaffen gjorde vi Sebbe klar og slæbte hende ud til nausten, hvor vi fik det sidste ombord. Her fik vi også journalist Henriette og fotograf Ulrik fra Jyske Vestkysten med. Vejret var rimeligt da vi gik ud om end temmelig gråt og det havde regnet. Vi satte sejlet og med Fie hængende bagved gik vi ud af fjorden. Vi havde en pas-

sende vind og et stykke ude af fjorden gik Klaus og Ulrik ombord i Fie og fik fotograferet. Kort efter begyndte det at regne i strid strømme og da vi kom op til Arnkil besluttede vi os for at lægge til ved Sottrupskov kro. Ud af mandskabslisten kunne vi se at det ville være umuligt at sejle Sebbe til Slesvig dagen efter - det kunne kun blive et slæb. Vi skulle sejle Fie til Augustenborg for at aflevere pressefolket, der i mellemtiden var blevet våde helt indtil skindet. Sylvie og Nicole blev ombord på Sebbe. Det ville være kedeligt hvis vi alle skulle gå for slæb til Slesvig og jeg foreslog derfor at tage Ottar med ud så vi kunne sejle hende derned. I Augustenborg ophørte regnen, men også vinden - vandet var helt fladt og vi måtte derfor slæbe Ottar.

Ud for lufthavnen kom der igen nogen vind så i stedet for at slæbe Ottar med Fie satte vi sejl på Ottar og slæbte Fie. Det sidste stykke måtte vi dog bytte igen. Derefter slæbte vi begge skibe til kongebroen i Sønderborg hvor marinehjemmeværnet havde Brigaden liggende.

Vi havde fået lov til at overnatte på brigaden, men den skulle ud i et ærinde og ville først være tilbage kl. 21.30, så vi gik ud og spiste et bedre måltid græsk mad.

Ottars store færd Ottar blev søsat i 1978 og har siden ikke haft mange store sejlads. Det har ud over en gang til Barsø og en gang til det Sydfynske øhav kun været småsejlad i fjorden. Det er egentlig synd, for hun er meget sødygtig og nu hvor hun har fået sin "rigtige" rig og sejl, kan hun meget mere. Da vi jo ikke kunne samle mandskab nok til at sejle Sebbe til Slesvig besluttede vi at tage Ottar på sin første færd til det store udland.

Nicole og Klaus skulle sejle med Sebbe for slæb. Fredag morgen kl. 09.40 stævnedes vi ud fra Kongebroen i Sønderborg og fandt ud af at hun kan gå under Sønderborg bro ved det inderste fag på Jyllands siden.

Ret igennem broen og sejlet op. Vi havde en let vind og gik stille og roligt forbi slottet og over mod Broagerland for at være sikker på at kunne holde højde. Stille og roligt kom der mere vind og der kom rigtig gang i skibet. Vi ændrede kurs og fik en vind næsten ind fra agten og der kom mere - huj hvor det gik.

Ombordværende var 2 gange Katrine (Jonassen og Kay), Henriette Kay, Arne og Steen (undertegnede). Det var tørvejr hvad vi ikke kunne sige om dagen i forvejen. Kl. 12.00 havde vi kontakt med Klaus der kunne berette at de netop var gået ud for slæb af marinehjemmeværnet. Nu begyndte den spændende sejltur idet det var vort mål at nå Schleimilnde inden vi skulle på slæb. Og vi sejle og sejlede og havde det fantastisk, fin vind, fuld fart og godt vejr. Vi nåede det, kl. 13.40 var vi ved Schleimtinde og måtte smide sejlet for at ro ind gennem den meget trafikerede og smalle munding. Et kvarters roning, så satte vi atter sejl og krydsede ind gennem Slien i en meget god vind og det gik bare flot - vending efter vending; dog var vi ved at sætte vores københavner over styr. Midt i en vending ringede mobilen og at passe 2 skøder samt en mobiltelefon er sin sag. Arne havde fået en boline omkring den ene arm da skødet havde sat sig fast og pludselig kom løs så vi ham hængene i en ret vinkel med kun underbenene indenbords, resten af ham hang i vandkorpen mellem skib og sejl. En meget hurtig vurdering gjorde, at vi fandt at det var en spot at miste vor eneste københavner ombord - og så i tysk farvand - så vi tog ham indenbords. Det skal nævnes, at han selvfølgelig havde redningsvest på og i øvrigt heller ikke tog skade. Vi fortsatte vore kryds indtil marinehjemmeværnet dukkede op, først Brigade fra Sønderborg med Sebbe og lige bagefter Holger Danske fra Åbenrå som vi skulle på slæb efter. Første forsøg med en line glippede og vandet var så lavt at de kun kunne sejle i sejlrenden - vi måtte ro og ro i både bølger, strøm og blæst, men til sidst mødtes vi i renden. Bølgerne gik højt og da vi gled ind mod skibssiden ville jeg støde fra. Men ak, - rælingen var for kort og pludselig forsvandt det ene ben i bølgen blå og jeg fandt mig hængende i forstaget med en vis legemsdel i vandkorpen (den blev ikke våd). Det lykkedes mig hurtigt at komme op og forstaget var dermed blevet testet til 90 kg levende vægt. Vi kom for slæb og fortsatte ned gennem den 17 sømil lange Schlei. Om denne tur kan siges : Gid det ikke må blive den sidste langfærd - hun kan og vil gerne ud af Augustenborg fjord.

Fredag aften Vel ankommet med skibene mødte vi den mere jordnære del af skibslaget (dem der kom i bil). Det lykkedes os at finde noget mad -overnatningssteder lå det lidt tungere med idet der var kommet flere vikinger end der var tilmeldt, men det gik også. Om aftenen var der en gruppe tyske vikinger der spillede irsk folkemusik med violin trommer og strengeinstrumenter - det lød godt og da de blev ved længe var det de toner vi sov ind til.

Modtagelsen i Haitabu Lørdag morgen gik skipper og undertegnede en runde for at finde ud af, hvad der egentlig skulle foregå - det lykkedes kun delvist. Kl. 11.00 skulle vi sejle ind et par hundrede meter nærmere mod byen hvor et nyt vikingeskib skulle søsættes.

Det drejede sig om et nyt vrage nr. 3. Efter morgenmaden gik vi ud for sejl i begge skibe, hvor vi lå og krydsede lidt rundt for at ende på det aftalte sted. Freja var roet derhen og kunne desværre ikke deltage i sejladsen da de manglede mandskab.

Vi gik så tilbage til broen og holdt frokostpause. Efter frokosten gik vi atter på vandet med begge skibe og efter at have præsenteret sejlene i nogle kryds gik vi ind til den lille bro til noret. Her blev masterne lagt samt hoved og hale på Sebbe. Nogle anstrengelser senere (der var stærk modstrøm) kom vi under og roede det sidste stykke ind til noret hvor vi riggede skibene og satte sejl. I en af ven-dingerne satte Viggo Sebbe på græs - det så sådan ud da hovedet stille og roligt gled ind i siv-skoven. Det blev nogle pragtfulde kryds med begge skibe og finalen for tilskuerne ved museet blev, at vi sejlede skibene helt op på stranden neden for museet.

Vi var et par der sprang/gik i land og det lignede en succes indtil en dame masede sig frem mellem turisterne og høj og klart gav besked på at græsset og tidslerne samt det øvrige ukrudt var fredet og aldeles ikke måtte betrædes. Hun henviste derfor meget myndigt til en "parkeringsplads" ca. 300 m fra hvor vi befandt os, hvorefter hun resolut drejede rundt og forsvandt. Her gik vi blåøjede danske vikinger og troede at vi med vores vikingeskib ville være velkomne på et vikingemuseum, men sådan er det åbentbart ikke i Tyskland! Et af vore yngre, ret store medlemmer var sprunget i land, det var der en lidt kraftigere og lidt ældre marinehjemmeværnsmand der også havde prøvet - det gik ikke så godt, han var vrikket om og havde forvredet benet.

Det var heldigt at vi havde en sygeplejerske ombord. Nu forlod vi skuepladsen og sejlede tilbage til den lille bro, hvor vi gentog indturen i omvendt ræk-kefølge. Så tog vi atter nogen sejllads til ære for et meget stort publikum før vi gik i land.

Maden. Fredag aften da vi ankom, stod menuen på rundstykker med kalkunbryst, røget filet, ost m.m. - lørdag morgen stod menuen på rundstykker med kalkunbryst, røget filet, ost m.m., til frokost fik vi rundstykker med kalkunbryst, røget filet, ost m.m. og om aftenen var der .t dækket op med rundstykker med kalkunbryst, røget filet, ost m.m. - nu syntes vi efterhånden vi havde fået morgenmad nok og en af arrangørerne blev kontaktet - jo, men der kom snart grillkoteletter med tilbehør - det gjorde der også.

Slæbet hjem. Om slæbet hjem er der ikke så meget at berette, ud over at det gik meget fint. Dog satte vi Ottar og Anders over styr i sejlrenden i Slien, da slæbelinen brast, men vi fik dem igen. I Sønderborg gik turen ikke længere for marinehjemmeværnet, så vi tog både Sebbe og Ottar på slæb med Fie. En time og 3 kvarter senere lagde vi skibene på plads i Augustenborg - en meget fin tur var til ende.

Steen Weile

Hørt undervejs

- *Fra Ottar kan det nogen gange knibe med udsynet for skipper, derfor er der en forgast. Skipper til forgast " - sejler vi ind i noget"? Forgast " Nej - skal vi det"?*
- *Spørgsmål fra den yngste - "hjemmeværns folk - er det gamle mænd der gerne vil lege soldater"?*
- *En tidlig morgen lød det fra en sovepose "sæt jer ned, - jeg kan ikke se hvor jeg styrer". Det var Ottars styrmand fra dagen i forvejen der åbenbart også havde sejlet hele natten.*
- *En ældre herre med spadserestok mødte op på broen "dies ist nicht ein schönes Arrangement" - "wieso nicht?" - nein, hier ist zu viele Leute wenn man die Schiffe sehen will".*